

Sreda, 7. julij 2010

Prejemki direktorjev javnih družb in politika prejemkov v sektorju finančnih storitev

P7_TA(2010)0265

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2010 o prejemkih direktorjev javnih družb in politiki prejemkov v sektorju finančnih storitev (2010/2009(INI))

(2011/C 351 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev (C(2009)3159),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi priporočil 2004/913/ES in 2005/162/ES glede sistema prejemkov direktorjev javnih družb (C(2009)3177),
- ob upoštevanju predloga Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za trgovalno knjigo in za dodatna listinjenja ter v zvezi z nadzorniškimi pregledom politik prejemkov (KOM(2009)0362),
- ob upoštevanju načel Foruma za finančno stabilnost z dne 2. aprila 2009 za premišljeno prakso nadomestil in priloženih izvedbenih standardov z dne 25. septembra 2009,
- ob upoštevanju načel na visoki ravni za politiko prejemkov Odbora evropskih bančnih nadzornikov (CEBS) z dne 20. aprila 2009,
- ob upoštevanju poročila Odbora evropskih bančnih nadzornikov o nacionalnem izvajanju njegovih načel na visoki ravni za politiko prejemkov z dne 11. junija 2010,
- ob upoštevanju načel za nadomestila in metodologije za oceno standardov, ki jih je januarja 2010 predlagal Baselski odbor za bančni nadzor,
- ob upoštevanju dokumenta Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) iz februarja 2010 o upravljanju družb in finančni krizi – sklepi in novi primeri dobre prakse za boljše izvajanje načel,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2010 o deontoloških vprašanjih glede upravljanja družb ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 2. junija 2010 o korporativnem upravljanju finančnih institucij in politiki prejemkov (KOM(2010)0284),
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 2. junija 2010 o izvajanju Priporočila Komisije 2009/385/ES (Priporočilo iz leta 2009 o prejemkih direktorjev) o dopolnitvi priporočil 2004/913/ES in 2005/162/ES glede sistema prejemkov direktorjev javnih družb v državah članicah EU (KOM(2010)0285),
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 2. junija 2010 o izvajanju Priporočila Komisije 2009/384/ES o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev v državah članicah EU (KOM(2010)0286),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila P7_TA(2010)0165.

Sreda, 7. julij 2010

- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0208/2010),
- A. ker je bila v finančnem sektorju in nekaterih javnih družbah politika prejemkov za kategorije zaposlenih, ki s svojo poklicno dejavnostjo bistveno vplivajo na profil tveganja podjetja ali družbe, takšna, da je spodbujala transakcije za kratkoročno dobičkonosnost, kot posledica pa so se čedalje bolj tvegani poslovni modeli razvili do take mere, da so bili v škodo delavcev, varčevalcev in vlagateljev ter trajnostne rasti na splošno,
- B. ker je Komisija v svoji zeleni knjigi o korporativnem upravljanju finančnih institucij in politiki prejemkov poudarila, da so bile finančne institucije zaradi pomanjkanja učinkovitih kontrolnih mehanizmov izpostavljene prevelikim tveganjem in da bi bilo treba pri korporativnem upravljanju upoštevati stabilnost finančnega sistema, ki je odvisen od dejanj številnih udeležencev,
- C. ker so neprimerne strukture prejemkov nekaterih finančnih institucij, ki spodbujajo prekomerna in nepremišljena tveganja, prispevale k kopičenju tveganj, zaradi katerih je prišlo do sedanje finančne, gospodarske in socialne krize ter so zato glavna skrb oblikovalcev politike in regulatorjev,
- D. ker morajo finančne institucije kot del svoje družbene odgovornosti na celovit način upoštevati družbeno okolje, v katerem delujejo, pa tudi interese vseh sodelujočih strani, na primer strank, delničarjev in zaposlenih,
- E. ker so se na svetovni, evropski in nacionalni ravni začele izvajati številne pobude za obravnavanje sporne prakse prejemkov in ker je bistveno, da se na svetovni ravni sprejme usklajen pristop ter tako zagotovijo enaki konkurenčni pogoji, pa tudi globalna konkurenčnost Evrope in spodbujanje trajnostne in poštene konkurence med trgi,
- F. ker je v načelih premišljene prakse nadomestil, ki jih je sprejel Forum za finančno stabilnost in so jih potrdili voditelji skupine G-20, opredeljenih pet elementov za premišljeno prakso prejemkov in ker je treba upoštevati pomen spodbujanja sočasnega izvajanja teh načel,
- G. ker je treba dogovorjena načela in že sprejete ukrepe glede politike prejemkov nenehno pregledovati in po potrebi prilagoditi, da se po vsej Evropi ustvarijo enotne razmere in da se zagotovi konkurenčnost evropske finančne industrije na svetovni ravni,
- H. ker so različne znanstvene študije in praktične izkušnje pokazale, da je vpliv nezavezujočih priporočil na politiko prejemkov omejen, zaradi česar je treba uvesti močnejši instrument, ki bo zagotovil spoštovanje teh načel,
- I. ker je Komisija v svojem poročilu navedla, da je kljub spodbudi, ki jo je dala kriza, za izvedbo korenite reforme na področju plačnih politik, le 16 držav članic delno ali v celoti izvedlo priporočilo Komisije,

Splošne ugotovitve

1. pozdravlja pobude, ki sta jih sprejela Komisija in Forum za finančno stabilnost glede politike prejemkov v finančnem sektorju in javnih družbah na splošno; vendar meni, da bi bilo treba pri uvajanju dodatne regulacije za finančne institucije na področju politike prejemkov in kapitalskih zahtev sorazmerno upoštevati velikost finančne družbe in torej prispevek njenih dejavnosti k sistemskemu tveganju;
2. je seznanjen s predlogi iz poročila v zvezi z direktivami o kapitalskih zahtevah, da bi za politiko prejemkov v finančnem sektorju veljala zavezujoča načela;

Sreda, 7. julij 2010

Učinkovito upravljanje nadomestil

3. poudarja, da bi morali odločitev, ali naj finančna institucija ali javna družba ima komisijo za prejeme, sprejeti nadzorni organi; to bi morali storiti na način, ki je ustrezen glede na njihovo velikost in notranjo organizacijo ter naravo, področje in zapletenost njihovega delovanja; meni, da mora politiko prejemkov opredeliti komisija za prejeme, ki mora biti neodvisna in odgovorna delničarjem in nadzornikom, pri oceni pobud sistema nadomestil pa mora – kadar nadzornik meni, da je to ustrezno, tesno sodelovati z odborom za tveganja v družbi;

4. poudarja, da mora imeti komisija za prejeme dostop do vsebine pogodb, s tem da so pogodbe, ki jih pregleduje, zasnovane tako, da omogočajo kaznovanje dejanj hude malomarnosti z zmanjšanjem plačil. Do hude malomarnosti pride zlasti kadar ni spoštovana dolžnost nujne skrbnosti. V tem primeru mora komisija za prejeme zagotoviti, da zmanjšanje plačil ni le simbolične narave, temveč znatno prispeva k plačilu povzročene škode. Prav tako je treba finančne institucije pozvati k uporabi malusa, kar pomeni, da je treba vrniti nadomestilo za uspešnost, če se ugotovi, da je bila uspešnost nizka;

5. meni, da morajo biti predsednik in člani komisije za prejeme z glasovalno pravico člani upravnega organa, ki v finančni instituciji ali javni družbine opravljajo nobene izvršilne funkcije. Meni, da bi se morali direktorji in člani odbora izogibati temu, da bi bili istočasno v odborih drugih družb, če obstaja možnost, da bi prišlo do navzkrižja interesov;

6. meni, da bi morali, kjer je to ustrezno, delničarji imeti možnost prispevati k opredelitvi vzdržne politike prejemkov in bi lahko v ta namen imeli možnost, da bi na skupščini družbe z nezavezujočim glasovanjem o poročilu o prejemkih izrazili svoje mnenje o tej politiki;

7. poudarja, da bi morala nadomestila članov neizvršnega odbora vsebovati le fiksno plačo, ne pa plače po učinku ali na podlagi tečaja delnic;

8. poudarja, da bi morali biti člani, odgovorni za nadzor tveganja, neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, in da bi morali imeti ustrezno moč ter prejemati nadomestilo neodvisno od uspešnosti teh enot;

Učinkovita uskladitev nadomestil s previdnostjo pri prevzemanju tveganj

9. poudarja, da bi prejemki morali biti prilagojeni vsem vrstam tveganj, sorazmerni z izidi tveganj in občutljivi na časovni vidik sedanjih in možnih tveganj, ki vplivajo na splošno uspešnost in stabilnost družbe;

10. poudarja, da pri upravljanju javnih družb direktorjev ne smejo voditi le osebni finančni interesi; meni, da so v mnogih primerih osebni finančni interesi direktorjev, ki prejemajo variabilne prejeme, v nasprotju z dolgoročnimi interesi družbe, tudi z interesi zaposlenih in delničarjev;

11. meni, da bi morali biti sistemi nadomestil sorazmerni z velikostjo, notranjo organizacijo in zapletenostjo finančnih institucij, odražati pa bi morali raznolikost različnih finančnih sektorjev, kot so bančništvo, zavarovanja in upravljanje skladov;

12. poudarja, da mora ureditev upravljanja operativnega tveganja višjega vodstva, prevzemalcev tveganja in nadzora revidirati nadzornik, ki opravi tudi temeljite preglede; meni, da bi takšni postopki morali veljati tudi za zaposlene, ki jih skupni prejemki, vključno s pokojninskimi prispevki, uvrščajo v isti plačilni razred kot te kategorije osebja;

Sreda, 7. julij 2010

13. meni, da bi morale stopnje variabilnih prejemkov temeljiti na vnaprej določenih in izmerljivih merilih učinkovitosti, ki bi morala spodbujati dolgoročno vzdržnost družbe;
14. poudarja, da bi morala nadomestila za uspešnost povezati skupni znesek prejemkov s splošno uspešnostjo družbe in kapitalsko osnovo družbe, posamezna nadomestila zaposlenih za uspešnost pa bi morala temeljiti na skupni oceni uspešnosti posameznika, poslovne enote in skupnih izidov družbe;
15. meni, da je osebni finančni interes direktorjev, povezan z variabilnimi prejemki, pogosto v navzkrižju z dolgoročnim interesom družbe; poudarja, da mora biti politika prejemkov direktorjev in drugih zaposlenih, ki so odgovorni za tvegane odločitve, skladna z uravnoteženim in pravilno delujočim sistemom za obvladovanje tveganj in da mora biti med fiksnimi in variabilnimi prejemki ustrezno razmerje; nujno poziva k splošni uvedbi ukrepov, s katerimi bi zmanjšali ali celo ukinili variabilne prejemke za tiste kategorije zaposlenih, ki s svojim delom povzročijo poslabšanje rezultatov družbe;
16. meni, da bi bilo treba pri določitvi stopnje variabilnih nadomestil upoštevati kvantitativne ukrepe, pa tudi merila uspešnosti glede na kakovost;
17. meni, da zagotovljene premije ne bi smele biti del sistemov nadomestil;
18. meni, da mora biti razlika med najvišjimi in najnižjimi prejemki v podjetju ali družbi razumna – ne zgolj iz etičnih razlogov, pač pa tudi zaradi socialne pravičnosti in gospodarske zdržnosti;
19. poudarja, da bi morale družbe vzpostaviti notranji postopek, ki bi ga odobril nadzornik za reševanje sporov, do katerih bi lahko prišlo med upravljavci tveganj in operativnimi enotami;
20. poudarja, da je treba ta načela razširiti na prejemke vseh zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti bistveno vplivajo na profil tveganj družbe, v kateri delajo, tudi tistih, ki opravljajo naloge višjega vodstva, prevzemalcev tveganja in nadzora, ter zaposlenih, ki jih skupni prejemki, vključno s pokojninskimi prispevki, uvrščajo v isti plačilni razred;
21. poudarja, da zavarovanje za direktorje in uradnike v primeru odgovornosti, ki štiti direktorje družb, uradnike in višje vodstvo pred zahtevki zaradi tveganj ali malomarnih odločitev ali ukrepov, ki so jih sprejeli pri upravljanju poslov, ni skladno z vzdržnim upravljanjem tveganj na področju prejemkov;

Uravnotežena struktura sistema prejemkov

22. poudarja, da morajo biti variabilni in fiksni prejemki uravnoteženi;
23. predlaga, da se variabilni prejemki izplačajo le, če so vzdržni glede na finančno stanje in kapitalsko osnovo institucije in utemeljeni glede na dolgoročno uspešnost družbe; meni, da bi morali imeti pristojni nadzorni organi pravico, da za finančne institucije omejijo skupno vsoto variabilnih prejemkov za okrepitev lastniškega kapitala;
24. poudarja, da je treba znaten delež variabilne sestavine prejemka odložiti za dovolj dolgo obdobje; obseg deleža in trajanje odloga je treba določiti v skladu s poslovnim ciklom, z naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi uslužbenca; pravica do prejemkov, izplačljivih v skladu z dogovorom o odložitvi, se ne bi smela pridobiti pred pravico do sorazmerno plačljivih prejemkov; vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka je treba odložiti; v primeru zelo visokega zneska variabilne sestavine prejemka je treba odložiti plačilo vsaj 60 % zneska, pri čemer odlog ne sme trajati manj kot pet let;

Sreda, 7. julij 2010

25. meni, da bi moral biti znaten delež variabilnega nadomestila dodeljen v negotovinskih instrumentih, kot so podrejeni dolg, varnostni kapital, delnice ali instrumenti, vezani na delnice, če taki instrumenti pomenijo spodbudo, skladno z ustvarjeno dolgoročno vrednostjo in časovno razsežnostjo tveganja;
26. meni, da bi se morala politika prejemkov uporabljati za vse prejemke, vključno s pokojninami in plačami, da se izognemo špekuliranju s premijami; nadalje meni, da bi morale biti pokojninske premije dodeljene v obliki negotovinskih instrumentov, kot so podrejeni dolg, varnostni kapital, delnice ali instrumenti, vezani na delnice, za uskladitev z dolgoročnimi spodbudami;
27. predlaga, da se odpravnina („zlata padala“) v primerih predčasne prekinitve pogodb omeji na največ dve leti fiksne sestavine direktorskih plač in da se odpravi v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali prostovoljnega odhoda;
28. poziva, naj se pri opredeljevanju politike prejemkov upošteva enakost med ženskami in moškimi;
29. ponovno poudarja, da je treba kaznovati vse oblike diskriminacije v družbah, zlasti pri opredeljevanju politike prejemkov, pri razvoju poklicne poti in v postopku zaposlovanja direktorjev;

Učinkovit nadzor in udeležba zainteresiranih strani

30. meni, da bi morale družbe jasno, podrobno in pravočasno razkrivati informacije o svoji praksi nadomestil in da bi nadzorni organi morali imeti dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za oceno skladnosti z veljavnimi načeli;
31. poziva družbe v državni lasti, naj kot druge družbe izvajajo popolno preglednost glede svoje politike prejemkov in bonusov;
32. poziva tudi k objavi podrobnosti o pokojninski in dodatni pokojninski ureditvi v družbah, tudi tistih v državni lasti;
33. poziva Komisijo, naj okrepi svoja priporočila z dne 30. aprila 2009 o plačni strukturi in prilagoditvi tveganj v skladu z načeli, ki jih je opredelil odbor za finančno stabilnost in septembra 2009 potrdila skupina G20;
34. poziva Komisijo, naj sprejme trdna zavezujoča načela o politiki prejemkov v finančnem sektorju na podlagi predlogov za bančništvo v poročilu o direktivi o kapitalski ustreznosti, ter obveznost javnega razkritja, ki temelji na postopku „upoštevaj ali pojasni“ za družbe, ki teh načel ne upoštevajo;
35. poziva nadzornike v finančnem sektorju, naj izvajajo načela za nadomestila in metodologijo za oceno standardov, ki jih je januarja 2010 predlagal Baselski odbor za bančni nadzor;
36. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo skupno mednarodno strukturo za razkritje števila posameznikov v plačilnih razredih nad enim milijonom evrov, da bodo zajeti glavni elementi plače, bonusi, dolgoročne nagrade in pokojninski prispevki;
37. poziva Komisijo, naj preuči vlogo notranjih in zunanjih revizorjev kot del zagotavljanja celotnega spektra učinkovitega upravljanja družb;
38. poziva Komisijo, naj preuči krepitev vloge neizvršnih direktorjev, tudi tako, da jim družbe omogočajo stalno usposabljanje in neodvisne svežnje prejemkov, ki odražajo njihovo neodvisno vlogo, ter dodeli nadzornikom pooblastila za pogovore z osebami, ki jim je bilo to odobreno;

Sreda, 7. julij 2010

39. poziva Komisijo, naj v svojih zakonodajnih predlogih pojasni vlogo nadzornih organov v politiki prejemkov;
40. poudarja, da se variabilni prejemki ne smejo izplačevati s pomočjo sredstev ali metod, ki omogočajo izogibanje plačevanju davkov na dohodek za te prejemke;
41. poziva, naj se zagotovi, da se regulacija prejemkov ne bo izvajala na škodo temeljnih pravic, zagotovljenih s pogodbmami, zlasti pravice socialnih partnerjev, da v skladu z nacionalno zakonodajo in tradicijo sklepajo in izvajajo kolektivne pogodbe;
42. poziva Komisijo, naj vzpostavi okvir Evropske unije za krizno upravljanje, da bi tako preprečili novo finančno krizo, ob upoštevanju pobud, ki jih sprejmejo mednarodna telesa, kot sta skupina G20 in Mednarodni denarni sklad;
43. poziva Komisijo, naj spodbudi države članice, da bi javne družbe in družbe za finančne storitve opomnile na njihovo družbeno odgovornost, omadeževano javno podobo in potrebo po dobrem zgledu v mednarodni družbi blaginje;
44. meni, da je nadaljevanje poslovanja ali ohranjanje podružnic v nesodelujočih državah na splošno v nasprotju z dolgoročnim interesom družb, in poziva k oblikovanju evropske strategije za boj proti davčnim oazam, da bi začeli uresničevati izjave skupine G20 v Londonu in Pittsburghu;

*

* *

45. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter regulativnim organom EU in nacionalnim regulativnim organom.

Priporočila Komisiji o čezmejnem kriznem upravljanju v bančnem sektorju

P7_TA(2010)0276

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2010 s priporočili Komisiji o čezmejnem kriznem upravljanju v bančnem sektorju (2010/2006(INI))

(2011/C 351 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. aprila 2000 o sporočilu Komisije o izvajanju okvira ukrepov za finančne storitve: akcijski načrt ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. oktobra 2009 z naslovom „Okvir EU za čezmejno obvladovanje krize v bančnem sektorju“ (KOM(2009)0561),
- ob upoštevanju predloga z dne 23. septembra 2009 o uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o makrobonitetnem nadzoru finančnega sistema v Skupnosti in o ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (KOM(2009)0499),

⁽¹⁾ UL C 40, 7.2.2001, str. 453.